

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.164 van 8 juni 1998
in de zaak A. 78.780/X-8151.**

In zake : 1. Marie-Jeanne ALGOET,
2. Hilde LOOTENS,
3. William DE BOEVER,
4. Koen VAN MALDEGEM,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat T. DE WAELE,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de bestendige deputatie van de provincie
OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen de partijen :

1. Ignace WEYTENS,
2. Maria-Anna VAN DE VELDE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat F. ROGGE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voldersstraat 42-44.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marie-Jeanne ALGOET, Hilde LOOTENS, William DE BOEVER en Koen VAN MALDEGEM op 30 mei 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 7 mei 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan Ignace WEYTENS en Maria-Anna VAN DE VELDE de bouwvergunning wordt verleend voor "het oprichten van een landbouwbedrijf" te Oudenaarde (Mullem), Vaddenhoek, op percelen kadastraal bekend Sectie A, nrs. 447a, 446a en 445a;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE, die verschijnt voor verzoekers, van Afdelingschef K. DE BAETS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaten L. de BRUYN en F. ROGGE, die verschijnen voor de tussenkomende partijen;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Ignace WEYTENS en Maria-Anna VAN DE VELDE met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat Ignace WEYTENS en Maria-Anna VAN DE VELDE op 25 maart 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde een bouwaanvraag hebben ingediend voor het oprichten van een "bedrijfswoning en melkveestall" te Oudenaarde (Mullem), Vaddenhoek, op percelen kadastraal bekend Sectie A, nrs. 447a, 446a en 445a; dat eerste verzoekster gedomicilieerd is te Avelgem maar "woont" te Oudenaarde

(Mullem), Vaddenhoek 114; dat de overige verzoekers allen woonachtig zijn te Oudenaarde (Mullem), Vaddenhoek, respectievelijk op de nummers 112, 110 en 116a; dat tijdens het openbaar onderzoek 59 bezwaarschriften werden ingediend, waaronder ook door verzoekers; dat het college van burgemeester en schepenen bij beslissing van 21 april 1997 deze bezwaren gegrond heeft bevonden; dat hetzelfde college op 10 juli 1997 de gevraagde bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat op beroep van de aanvragers de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen bij besluit van 14 augustus 1997 de bouwvergunning heeft verleend; dat bij arrest nr. 71.049 van 23 januari 1998 ten verzoeken van onder meer huidige verzoekers de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 14 augustus 1997 van de bestendige deputatie werd bevolen; dat bij arrest van 8 april 1998 van het Hof van Beroep te Gent de stillegging van de werken werd bevolen tot de Raad van State uitspraak heeft gedaan over het beroep tot nietigverklaring, op straffe van een dwangsom van 100.000 frank per overtreding per dag; dat inmiddels de bestendige deputatie bij besluit van 26 februari 1998 haar besluit van 14 augustus 1997 had ingetrokken en een nieuwe beslissing over het beroep in het vooruitzicht had gesteld; dat bij het bestreden besluit van 7 mei 1998 de bestendige deputatie de bouwvergunning opnieuw heeft verleend "volgens de in de loop van de beroepsprocedure ingediende aangepaste plans";

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekers ter verantwoording van de uiterst dringende noodzakelijkheid aanvoeren wat volgt :

"Verzoekers hebben geen andere keuze dan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning te vragen in de korte en uitzonderlijke procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid.

De ervaring heeft hen immers geleerd dat de aanvragers van de vergunning niet de enkele maanden geduld wensen op te brengen die de 'gewone' schorsingsprocedure in de praktijk in beslag neemt, om voorlopig met de werken geen aanvang te nemen.

Verzoekers herinneren eraan dat zij gedurende de procedure van het aanvechten van de eerste, inmiddels geschorste en ingetrokken bouwvergunning, gedurende meerdere weken lijdzaam hebben moeten toezien hoe de heer en mevrouw WEYTENS-VAN DE VELDE de grondwerken aanvatten, en ook de infrastructuurwerken voor het inrichten van de mestkelders begonnen uit te voeren.

Nog ter terechtzitting van de Raad van State op 21 januari 1998 heeft de raadsman van de aanvragers een lijvig fotodossier neergelegd waarin de stand der werken duidelijk weergegeven werd.

Indien verzoekers nu zouden volstaan met het instellen van een 'gewone' schorsingsprocedure, lijdt het geen enkele twijfel dat zij opnieuw zullen geconfronteerd worden met de voortvarendheid van de heer en mevrouw WEYTENS-VAN DE VELDE en hun onwil om het oordeel van de Raad van State af te wachten omtrent de wettigheid en regelmatigheid van de vergunning waarover zij beschikken.

Meer nog, werd hierboven bij het feitenrelaas aangetoond dat de aanvragers zelfs weigeren de werken stop te zetten op het ogenblik dat hun vergunning door de Raad van State reeds geschorst werd, hetgeen aanleiding heeft gegeven tot het arrest van 8 april 1998 van het Hof van Beroep te Gent, houdende een gerechtelijk bevel tot stillegging der werken op straffe van een substantiële dwangsom.

Nu reeds bemerken verzoekers vanuit hun woningen de paar laatste dagen ook een verhoogde activiteit op en rond het terrein, en stellen zij bijvoorbeeld vast dat opnieuw reeds wandpanelen geleverd werden, die blijkbaar klaar liggen om geplaatst te worden. Het heeft er derhalve alle schijn van dat de heer en mevrouw WEYTENS-VAN DE VELDE de werken zullen aanvaatten, de dag nadat de voorgeschreven wachttermijn van

dertig dagen waarbinnen het gemeentebestuur en de gemachtigde ambtenaar vanaf de notificatie nog administratief beroep kunnen instellen afloopt (verzoekers weten niet of, en zo ja, wanneer, deze notificatie is gebeurd).

De schorsingsprocedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid vormt derhalve voor verzoekers in de hierboven geschetste omstandigheden de enige optie om te voorkomen dat de werken zeer binnenkort opnieuw aangevat worden.

Gezien de grondwerken reeds gebeurd zijn, en ook de mestkelder reeds gegraven werd, laat het zich bovendien raden dat binnen het bestek van de 'gewone' schorsingsprocedure de stal reeds afgewerkt zou kunnen zijn, en een gebeurlijk schorsingsarrest te laat dreigt te komen";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoekers "enkel (stellen) dat het zich laat raden dat de stal reeds zou kunnen afgewerkt zijn binnen het bestek van de gewone schorsingsprocedure", en dus "zelf toe(geven) niet zeker te zijn hoeveel tijd het project in beslag zal nemen", dat "andere feiten of gegevens tot staving van hun verzoek (...) niet (worden) gegeven", dat "het landbouwbedrijf dat beoogd wordt zal bestaan uit een bedrijfswoning, een melkveeststal en een sleufsilos", en het "evident (is) dat dergelijk project niet op korte termijn kan gerealiseerd worden en, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, zeker niet binnen het tijdsbestek van de gewone schorsingsprocedure", dat tegen het bestreden besluit "momenteel nog beroepsmogelijkheden openstaan", dat een afschrift van dit besluit met een ter post aangetekend schrijven van 14 mei 1998 aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde en aan de gemachtigde ambtenaar werd overgemaakt, die beiden op 18 mei 1998 voor ontvangst tekenden, zodat "de termijn dat beide instanties in hoger beroep kunnen gaan bij de Vlaamse regering nog loopt tot en met 17 juni 1998", en "het verzoekschrift (...) derhalve voorbarig (is)";

Overwegende dat de tussenkomende partijen wat betreft de uiterst dringende noodzakelijkheid stellen "zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad";

Overwegende dat uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt dat reeds grondwerken werden uitgevoerd en dat de bouw van de stal reeds werd aangevat; dat het Hof van Beroep te Gent in zijn voormeld arrest van 8 april 1998 heeft overwogen wat volgt :

"Uit het proces-verbaal van vaststelling nr. 261/98 dd. 26.1.1998 opgemaakt door Ivan Bloemperk, adjunct-commissaris van politie te Oudenaarde, en de agenten De Keyzer en Gansemans blijkt evenwel dat op de betrokken kadastrale percelen volgende bouwwerken wederrechtelijk in uitvoering waren: 'gieten van beton in bekisting, ten einde rechtopstaande constructies op te trekken' (...) en dit alhoewel de tenuitvoerlegging van de bouwvergunning was geschorst.

Er is voldaan aan de spoedvereiste vermits ondanks het tussengekomen arrest van de Raad van State de werken werden verder gezet, waardoor appellanten in hun rechten worden geschaad.

De stopzetting van de werken dient dan ook te worden bevolen.

Waar geïntimeerden na betekening en kennisname van het schorsingsarrest de werken verder lieten uitvoeren, komt het in dit geval aangewezen voor een dwangsom te bepalen voor het geval geïntimeerden geen gevolg zouden geven aan de hun bevolen maatregelen. Deze dwangsom wordt vastgesteld op 100 000 BEF per vastgestelde overtreding per dag dat de werken worden verder gezet";

dat niet wordt betwist dat recent opnieuw materialen werden aangevoerd om de werken onmiddellijk te kunnen verderzetten; dat er geen reden is om aan te nemen dat de tussenkomende partijen thans een uitspraak over een gewone vordering tot schorsing zouden afwachten alvorens de werken opnieuw aan te vatten; dat, gelet op de gebruikte materialen en de huidige bouwtechnieken, verzoekers terecht stellen dat alleszins de stal kan zijn afgewerkt binnen de termijn die een gewone schorsingsprocedure in beslag neemt; dat niet blijkt dat het college van burgemeester en schepenen en/of de gemachtigde

ambtenaar gebruik hebben gemaakt van de hen door artikel 53, § 2, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening geboden mogelijkheid om beroep in te stellen; dat de mogelijkheid dat zij hiervan nog gebruik zullen maken louter hypothetisch is;

Overwegende dat verzoekers de dringende noodzakelijkheid afdoende verantwoorden;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoekers in een tweede middel de schending aanvoeren van de artikelen 42, § 1, en 43, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, "de onbevoegdheid van de bestendige deputatie om de bestreden beslissing te nemen", en "machtsoverschrijding",

"Doordat de Bestendige Deputatie een administratief beroep inzake een bouwvergunning inwilligt op basis van 'aangepaste plannen' die de aanvrager zou ingediend hebben.

En doordat het bestreden besluit daarbij specificeert dat de aanpassingen betrekking hebben op 'de inplanting van de woning, de gebruikte materialen en de erfbeplanting',

Terwijl overeenkomstig de vaststaande rechtspraak van de Raad van State (...) de aanvrager in graad van administratief beroep geen wijzigingen meer vermag aan te brengen aan de plannen die 'essentieel' zijn, op straffe van schending van de bevoegdheid van de gemeente en, in casu, de gemachtigde ambtenaar, om in eerste aanleg kennis te nemen van een bouwaanvraag. En terwijl in casu, mede gelet op de ligging van het terrein in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, geredelijk kan aangenomen worden dat wijzigingen betreffende de inplanting van de woning, de gebruikte materialen en de erfbeplanting, als essentieel kunnen beschouwd worden.

En terwijl de Bestendige Deputatie derhalve onbevoegd was om het bestreden besluit te nemen, en zich heeft bezondigd aan machtsoverschrijding door kennis te nemen van de aangepaste plannen en deze te vergunnen";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat in graad van beroep aangepaste plannen

aanvaard kunnen worden op voorwaarde dat zij niets wezenlijks wijzigen aan het concept, dat in casu de aangepaste plannen betrekking hebben op de inplanting van de woning, waarbij aan het concept zelf niets wordt gewijzigd, dat de woning nu volledig voor de stal wordt ingeplant teneinde tot een maximale concentratie van de gebouwen te komen, dat met het oog op de inplanting van de woning voor de stal, de stal iets wordt achteruitgeschoven, dat de impact hiervan evenwel te verwaarlozen is, dat de aanpassing van de gebruikte materialen de stal betreft, dat thans voor de wanden van de stal kiezelpanelen worden voorzien, in zandkleur of in lichtgeelbeige, en voor de bedaking golfplaten met een kleur "die vergelijkbaar is met de kleur van gebakken pannen", dit alles met het oog op de meest perfecte harmonie met de omgeving, dat het erfbeplantingsplan werd opgemaakt door de provinciale dienst Land- en Tuinbouw en als een integrerend deel van de vergunning beschouwd moet worden, en dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde zich op 14 april 1998 met dit plan akkoord heeft verklaard;

Overwegende dat de tussenkomen partij antwoordt dat de aangepaste plannen tegemoet komen aan het advies van 20 mei 1997 van de afdeling Land over de bouwaanvraag, dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde op 14 april 1998 zijn uitdrukkelijke goedkeuring aan het erfbeplantingsplan heeft verleend, dat het college van burgemeester en schepenen en/of de gemachtigde ambtenaar tot 18 juni 1998 nog beroep kunnen instellen bij de Vlaamse Regering, dat indien zij dit niet doen men er redelijkerwijze mag van uitgaan dat zij van oordeel zijn dat de voorziene aanpassingen zeker niet als essentieel kunnen worden beschouwd, en dat het geheel onduidelijk is op welke wijze deze door de Bestendige Deputatie

aangenomen aanpassingen de belangen van verzoekers kunnen grieven;

Overwegende dat krachtens artikel 42, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de beslissing over de bouwaanvraag in de eerste plaats is opgedragen aan de gemeenteoverheid; dat buiten het in artikel 52, § 1, van hetzelfde decreet bedoelde geval waarin het college van burgemeester en schepenen verzuimd heeft zich binnen de in deze bepaling gestelde termijn over de vergunningsaanvraag uit te spreken, geen andere overheid over de vergunningsaanvraag kan beschikken zonder dat eerst de gemeente erover uitspraak heeft gedaan; dat daaruit volgt dat, ingeval er essentiële wijzigingen aan de oorspronkelijk aan het college van burgemeester en schepenen voorgelegde bouwplannen worden aangebracht nadat beroep werd ingesteld op grond van artikel 53 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, naargelang het geval, de bestendige deputatie en/of de Vlaamse Regering zich over de aldus gewijzigde plannen niet vermogen uit te spreken;

Overwegende dat het bestreden besluit de bouwvergunning verleent voor het oprichten van een landbouwbedrijf "volgens de in de loop van de beroepsprocedure ingediende aangepaste plans"; dat luidens het bestreden besluit "deze aanpassingen betrekking hebben op de inplanting van de woning, de gebruikte materialen en de erfbeplanting";

Overwegende dat de bevoegdheid om zich over een bouwaanvraag uit te spreken de openbare orde raakt; dat het aan de Raad van State toekomt, desnoods ambtshalve, na te gaan of er aan de oorspronkelijk bij het college van burgemeester en schepenen ingediende plannen wijzigingen werden aangebracht nadat op grond van

artikel 53 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening beroep werd ingesteld;

Overwegende dat uit een vergelijking van de oorspronkelijke plannen met de "aangepaste" plannen blijkt dat de ontworpen woning, die oorspronkelijk was ingeplant links van de ontworpen stal, op 24 m uit de as van de weg, thans wordt ingeplant voor de ontworpen stal, met de linkerzijgevel in het verlengde van de linkerzijgevel van de ontworpen stal, op 18 m uit de as van de weg, dat de ontworpen stal en de sleuvsilo's, die oorspronkelijk waren ingeplant op 38,5 m uit de as van de weg, thans worden ingeplant op 46 m uit de as van de weg, dat ook de ligging van de toegangsweg tot het bedrijf en de betonverharding rond de stal en woning werden gewijzigd; dat de aanpassing van de gebruikte materialen erin bestaat dat de oorspronkelijke dakbedekking in zwarte golfplaten is vervangen door een dakbedekking in golfplaten "in een kleur 'die vergelijkbaar is met de kleur van gebakken pannen'", en de oorspronkelijk "beige" silexpanelen muren thans "in zandkleur of in lichtgeel-beige" worden uitgevoerd; dat ook de op het oorspronkelijke inplantingsplan aangegeven "streekeigen beplanting" totaal verschillend is van de thans op het inplantingsplan aangegeven "beplanting integrerend deel van het gebouw zie erfbeplanting/provincie"; dat, op het eerste gezicht, voormelde wijzigingen essentiële wijzigingen aan de bouwaanvraag zijn; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoekers onder meer aanvoeren dat zij "vanuit hun woningen en tuinen (...) achteraan een vrij uitzicht over de open Mullemse kouter (hebben) met links het pittoreske en sedert 1975 beschermde dorpscentrum, recht vooruit de beboste heuvel 'De Ast' met het kasteelpark de Gerlache, en rechts de witte 'Bekemolen' (een in 1960 als monument

gerangschikte windmolen) aan de weg Gent-Oudenaarde", dat "in tegenstelling tot hetgeen in het bestreden besluit wordt gesteld, (zij) wel degelijk dit open uitzicht (wensen) te bewaren en te behouden, en (...) achteraan in hun tuinen geen schermbeplanting aanwezig (is) die dit zicht zou maskeren", dat "de volledige kouter waarover zij uitkijken (...) in het gewestplan (werd) bestemd tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied" en dat "de beboste heuvel van 'De Ast' (...) deels als natuurgebied en deels als parkgebied (werd) ingekleurd", dat zij "wonen aan de rand van dit gebied, in een strook landelijk woongebied die zich uitstrekt over een diepte van 50 meter vanaf de Vaddenhoek", dat zij "net als overigens de andere bewoners van de Vaddenhoek, toen zij ter plaatse zijn komen wonen en bouw- of verbouwingswerken hebben uitgevoerd, door het bestuur verplicht zijn geweest om deze werken uit te voeren conform uiterst strikte bouwethetische vereisten, die als bijzondere stedenbouwkundige voorschriften aan hun vergunning gekoppeld werden", dat "zo bijvoorbeeld (...) letterlijk (werd) opgelegd te bouwen in 'hoevestijl, aangepast aan de waardevolle landelijke omgeving' (artikel 6), (...) het creëren van een volwaardige verdieping niet (was) toegestaan (artikel 4), (...) de buitengevels 'dezelfde esthetische waarde' (dienden) te hebben en uitgevoerd (dienden) te worden in paarse gevelsteen, oud-Vlaamse gevelsteen, herbruikte klamp- of papesteen, of wit te schilderen rode baksteen (artikel 8), (...) een zadeldak verplicht (was) en (...) dit verplicht bedekt (moest) worden met gebakken dakpannen (artikel 9), enzovoort, dit terwijl (zij) niet eens in het landschappelijk waardevol gebied zelf zijn komen wonen, doch in het woongebied met landelijk karakter ernaast", dat zij "nu moeten vaststellen dat het middenin dit landschappelijk waardevolle gebied (...) mogelijk zou zijn om een nieuw landbouwbedrijf in te planten, waarvan de runderstal ontegensprekelijk een bijna industriële aanblik zal

bieden, gelet op de afmetingen (55 meter lengte, 26,25 meter breedte, en 8,15 meter nokhoogte) en de gebruikte materialen (zeer monotone beige silexpanelen en zwarte golfplaten (...), dat "de stal (...) volgens het bestreden besluit zelf een oppervlakte (heeft) van maar liefst 1.500 vierkante meter, hetgeen in combinatie met de bouwhoogte en de monotonie van het bouwconcept aan de constructie een monumentale en inderdaad industriële aanblik verleent", dat zij "precies ter plaatse (zijn) komen wonen omwille van de landschappelijke kwaliteiten van het gebied, het prachtige uitzicht, en het rustige karakter van de wijk", dat "deze karakteristieken (...) bij de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en de bouw van het landbouwbedrijf ten zeerste geweld (zouden) aangedaan worden", dat het "daarbij (volstaat) een detailplan van het gebied ter hand te nemen, en middels een fotoreportage de kenmerken van dit gebied aanschouwelijk te maken", dat "in hetzelfde landschappelijk waardevolle landbouwgebied de bestaande landbouwbedrijven allen in traditionele hoevestijl werden opgetrokken"; dat verzoekers besluiten dat niet kan aangenomen worden "dat alles zou goedge maakt worden door het opgelegde groenscherm", dat "dit (...) immers rond nieuwe landbouwbedrijven doorgaans (wordt) aangelegd op een weinig inventieve, monotone wijze, en (...) de veroorzaakte breuk met de openheid van het landschap wellicht nog eerder (zou) accentueren dan compenseren", dat het "in casu (...) bovendien duidelijk een 'lapmiddel (betreft) om te verbergen wat de overheid zelf als hinderlijk aanziet'";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoekers een rechtstreeks uitzicht hebben op het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en de bouwplaats die er midden in gelegen is; dat zij voldoende concrete gegevens bijbrengen waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden

besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de drie in artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Ignace WEYTENS en Maria-Anna VAN DE VELDE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van 7 mei 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan Ignace WEYTENS en Maria-Anna VAN DE VELDE de bouwvergunning wordt verleend voor "het oprichten van een landbouwbedrijf" te Oudenaarde (Mullem), Vaddenhoek, op percelen kadastraal bekend Sectie A, nrs. 447a, 446a en 445a.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht juni 1900 achtennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.